

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 7. Quale peccatum est Divinatio, & quævis vana observantia, ac Magia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

proferantur verba Sacra, ut annulus moveatur; nam virtus divina non efficit vanam & inutilia: & ideo ista referuntur saltem tacite ad dæmonem, qui maximè cupit rebus, vel verbis Sacris honorari.

Q. 6. Quid est Magia?

Resp. Magia generatim est ratio efficiendi mira, hoc est, quæ habent causam occultam, sed creatam, ac proinde, quæ non superant vires naturales hominis, vel Angeli: in quo mira differunt à miraculis, quæ superant vires omnes naturales, & à solo Deo fieri possunt. Duplex est magia, naturalis, & superstitionis. Naturalis est ratio efficiendi mira industriâ humanâ absque dæmonis opera, unde est licita. Magia superstitionis, & illicita est ratio efficiendi mira ope dæmonis, estque species vanæ observantiae. Hæc duplex est ratione finis, seu effectus; nam vel exercetur ad ostentationem, aut commodum proprium, vel alienum, & vocatur simpliciter magia: vel fit ad nocendum aliis, & tunc dicitur maleficium.

Q. 7. Quale peccatum est divinatio, & quævis vana observantia, ac Magia?

Resp. Est semper de le mortale, à quo sola ignorantia invincibilis excusat, qualis

Rr 3 non

non est in rudibus , qui moniti se ab iis
non absinent, vel qui in dubio ea exercent.
Nec potest esse veniale ratione materia.
Est commun. Prob. 1. ex Deut. 18. *Cave,*
ne imitari velis abominationes illarum
gentium. Nec inveniatur in te ... qui
ariolos sciscitetur, & obseruet somnia, at-
que auguria, nec sit maleficus, nec incan-
tator, nec qui Pythones Consulat, nec divi-
nos, aut querat à mortuis veritatem. Om-
nia enim hæc abominatur Dominus, &
propter istius modi scelera delebit eos. 2.
Ex Patribus, & multis Conciliis. 3. Ex
cap. 2. de Sortil. ubi Sacerdos qui ex A-
strolabio auctorem furti inquirere voluit,
et si sine intentione invocandi dæmonem,
gravissimè peccasse dicitur, & à Ministerio
Altaris per annum integrum suspenditur.
Quia in talibus continetur invocatio dæ-
monis, & pactio quædam cum eo vel ex-
pressa, vel saltem implicita seu tacita; nam
quoties ad cognitionem, aut effectum ali-
quem obtinendum adhibetur aliquid va-
num, & per se ad id inutile, nec à Deo vel
ab Ecclesia institutum, necesse est, ut talis
cognitio vel effectus expectetur à dæmo-
ne, & ejus ope obtineatur, cùm obtineri
nequeat per vim talis medii, utpote per le-
inutilis, & improportionati, nec à Deo,
qui res illas vanas non instituit, nec iis ui-
tur, nec à bonis Angelis, qui nil agunt nisi
Dei jussu : unde tunc facto invocatur dæ-
mon

mon, à quo id expectatur, & cum eo initur quædam societas, usurpando ea quibus se immiscet, & cooperatur. Omnis autem invocatio, pactio vel societas etiam implicita cum dæmone, perpetuo Dei hoste, in quavis re est graviter injuria Deo, & in ejus contemptum cedit, cùm homo relicto Deo ad hostem ejus infensissimum honoremque divinum affectantem confugiat: quod est crimen Læsæ Majestatis Divinæ, sicut in Rep. Societas, & Commercium cum hoste Principis est crimen Læsæ Majestatis, præsertim si ille conetur in omnibus actionibus Principi contumeliam inferre. Hinc illud 1. Cor. 10. *Nolo vos socios fieri Dæmoniorum.*

Nec obstat, quod aliquis testificetur, se renuntiare omni pacto; quia re ipsa facit contra suam testificationem, hoc ipso, quod medium vanum usurpat; nam factio ipso opem dæmonis implorat, & vult tacitum pactum, volendo uti rebus vanis, & improportionatis ad aliquid obtainendum; cùm illud non possit expectari, nec obtineri nisi à dæmone, qui solus talibus rebus cooperatur, & se immiscet, testificatio autem factio contraria nil excusat, & est illusoria. Gravius tamen crimen est, si invocatio, & pactio sit explicita, cùm sit expressa voluntas dæmonem verbō, aut factō invocandi, ideoque in Confessione explicari debet.

Hinc mortaliter peccant 1. Qui occul-

ta, vel futura per media vana, & improportionata inquirunt, prædicunt, enuntiant, vel qui tales consulunt, aut eorum dictis fidem certam adhibent. Item qui alios de fortuna consulunt seriò, vel cum scandalō si autem joco tantūm, nec fides adhibeatur, & scandalum absit, dicunt esse solum veniale, quia superstitione non est perfecta, nec lèria. Obstat tamen, quod consulens cooperetur peccato mortali alterius, ideoque mortaliiter peccet, nisi uterque joco tantūm agat, nam tunc videtur peccare solum venialiter. 2. Qui notitiā ex divinatione partā utuntur tanquam certā, vel actiones suas secundūm eam dirigunt. 3. Qui ad aliquid obtainendum media inepta, & improportionata adhibent, etiam joci causā, sed ex quadam curiositate, ut experiantur, quid casu accidat, quamvis potent, totum esse vanum & futile: nam ii tentant experiri, an dæmon de factō se illis mediis immisceat: ergo tentant cum dæmonie societatem habere, quod mortale est, etsi jocofiat. *La Castropal. La Croix, &c.*

Q. 8. Quid est Maleficiū?

Reſp. Est ratio nocendi aliis ope dæmonis: unde continet triplicem malitiam mortalem, scilicet contra Religionem, charitatem, & justitiam. Duplex est, aliud dicitur *veneficiū*, quo alicui in proprijs per-